25/10/2022

Γονείς και παιδιά συζήτησαν για τα σύγχρονα προβλήματα στην κατασκήνωση της Μητρόπολης Λευκάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λευκάδος και Ιθάκης

Γονείς και παιδιά έπαιξα, διασκέδασαν αλλά και διδάχθηκαν στην κατασκήνωση της Ι.Μ. Λευκάδος και Ιθάκης και στην «Ημέρα για τους Γονείς στην Κατασκήνωση».

Με την προσέλευση και πολλών νέων οικογενειών, περίπου εξήντα ενήλικες κι άλλα τόσα παιδιά, συναντήθηκαν στον αγαπημένο σε όλους χώρο των Εκκλησιαστικών Κατασκηνώσεων της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδος και Ιθάκης, κοντά στο μοναστήρι της Παναγίας μας της Φανερωμένης λίγο πριν το μεσημέρι της Κυριακής 23 Οκτωβρίου 2022.

Δυο παράλληλα προγράμματα, με επίκεντρο το χώρο της τραπεζαρίας για τους γονείς και το κιόσκι με τη μαγευτική θέα στο Ιόνιο κράτησαν ζωντανό το ενδιαφέρον μέχρι νωρίς το απόγευμα. Κοινός τόπος συνάντησης, η ψυχαγωγία. Ανακάλυψαν «αστεράκια» όλοι μαζί και έπαιξαν γονείς και παιδιά στο αυτοσχέδιο και πρωτότυπο «λούνα-παρκ», συνομιλώντας στην κοινή γλώσσα του παιχνιδιού· τη γλώσσα που όλοι καταλαβαίνουν.

Τα «μεγάλα παιδιά» είχαν, βέβαια, και την ευκαιρία του διαλόγου και της επικοινωνίας γύρω από το κοινό τραπέζι, με επικεφαλής τον Μητροπολίτη Λευκάδος και Ιθάκης κ. Θεόφιλο, που ευλόγησε τη συνάντηση και απηύθυνε λόγια καρδιάς, λόγια πατρικά στους συμμετέχοντες.

Το έναυσμα για τη συζήτηση έδωσε η κ. **Ερασμία Φείδη,** ψυχοπαιδαγωγός – ψυχοθεραπεύτρια από τα Ιωάννινα, μια εξαιρετική ομιλήτρια και επιστήμων. Η κυρία Φείδη, με λόγο επίκαιρο, περιεκτικό και προσιτό σε όλους προσέγγισε τα «πολλά πρόσωπα της βίας», που κυριαρχεί δυστυχώς στα διάφορα κοινωνικά πλαίσια σήμερα, δυναμιτίζοντας ανθρώπινες σχέσεις, καταρρακώνοντας προσωπικότητες, ανατρέποντας σχέδια ζωής. Θέτοντας στην κουβέντα όψεις του προβλήματος και σχετικές απόψεις που συναντάει κανείς στο κοινωνικό περιβάλλον, τόνισε ότι το θύμα αποτελεί εύκολο στόχο για τον όποιον θύτη (σύζυγο, πατέρα, συμμαθητή, συνάδελφο κ.ά.), όταν χαρακτηρίζεται από χαμηλή αυτοεκτίμηση και περιβάλλεται από αδιάφορους ή άτολμους τρίτους – παρατηρητές. Συχνά μάλιστα συμβαίνει να έχει αφομοιώσει από πολύ νωρίς –είτε προέρχεται από νοσηρό ή **παραβατικό πλαίσιο** είτε έχει δεχθεί άκριτα τις όποιες επιρροές- ως δεδομένη και αναπόδραστη πραγματικότητα τα κοινωνικά

στερεότυπα γύρω από τους ρόλους των φύλων, τη θέση τους έναντι της βίας κτλ.

Στον ζωντανό διάλογο που ακολούθησε, καλλιεργήθηκε ο προβληματισμός όλων και αναδείχθηκαν από τη μια η ανάγκη στήριξης του όποιου αποδέκτη σωματικής ή συναισθηματικής βίας, ώστε να ανακτήσει τον αυτοσεβασμό του και να περιφρουρήσει την ψυχοσωματική υπόσταση και από την άλλη η ανάγκη ανάπτυξης αντισωμάτων των παιδιών μας απέναντι στη βία με την κατάλληλη λεκτική και μη λεκτική διαπαιδαγώγησή τους με εξέχουσα τη συμβολή του γονεϊκού παραδείγματος.

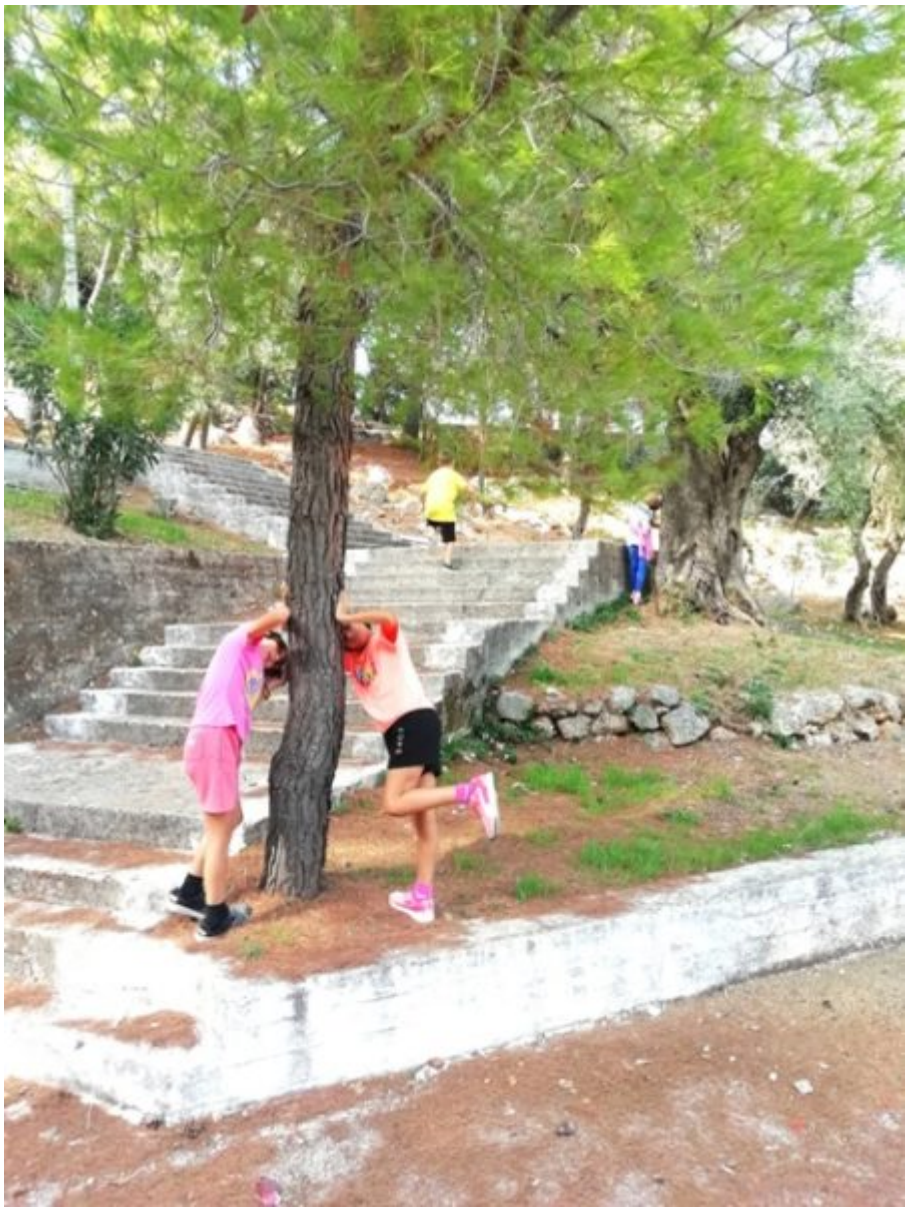

Ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε ότι *«μόνη αποδεκτή μορφή βίας για μας τους **Χριστιανούς** μπορεί να είναι η άσκηση, που είναι «βία φύσεως διηνεκής και αισθήσεων φυλακή ανελλιπής», όπως την ορίζει ο **Όσιος Ιωάννης ο Σιναΐτης,** ο συγγραφέας της "Κλίμακος". Πρόκειται για τον εκούσιο αυτοπεριορισμό μας: περιορισμό των αισθήσεων και της σκέψης μας από αγάπη για τον αδελφό μας και τελικά για τον Θεό. Φαίνεται να εκ-βιάζουμε τον εαυτό μας με την άσκηση, όταν περιορίζουμε τις άπληστες και ακόρεστες ορέξεις μας. Πόσοι όμως αθώοι γλιτώνουν έτσι από την αχαλίνωτη δράση μας; Πόσους πνευματικούς κινδύνους και πόσες πτώσεις αποφεύγουμε; Η άσκηση για την **Εκκλησία** μας δεν γίνεται μόνο στο κοινόβιο μοναστήρι ή στην έρημο, αλλά πρωτίστως μέσα στον «κόσμο». Ο αγώνας αυτός δεν αφορά μονάχα τους μοναχούς, αλλά όλους τους **Χριστιανούς,** αν θέλουν να είναι και πράγματι να είναι τέτοιοι».*

Οι γονείς ενημερώθηκαν για τις νέες δράσεις που ετοιμάζει για τους ίδιους και

την οικογένειά τους η τοπική μας Εκκλησία, με κυριότερη τους *«Διαλόγους Γονέων»* μια φορά τον μήνα στην «Καταφυγή» και με εξαιρετικά επίκαιρη θεματολογία.

Τέλος, όλοι μαζί απόλαυσαν την προβολή των φωτογραφιών από τις κατασκηνωτικές περιόδους του περασμένου καλοκαιριού και ευχήθηκαν όλοι μαζί και του χρόνου.